

Protagonistes de la innovació educativa. Montse Fusalba. Escola Cooperativa El Puig

Nosaltres som una escola cooperativa de pares i mares que va néixer el 1970 amb una realitat política i cultural que uns pares no volien per als seus fills.

Tenien clar que no volien una escola com la que hi havia. L'escola pública era una escola de la por i del silenci, i van començar a fer l'escola que ells volien.

Al començament, l'escola es va sentir qüestionada perquè era una escola alternativa a les escoles que hi havia. I la gent estava a l'expectativa, deien que era una escola de *hippies*. Amb el temps, vam haver de demostrar que darrere d'una escola més oberta, que treballava més les arts o que escoltava els nens quan parlaven, també hi havia un treball. Que darrere hi havia el creixement personal dels seus fills i l'autonomia. Nosaltres hi érem per fer nois íntegres, tant pels aprenentatges com per formar persones.

No podem obviar que els alumnes vénen a aprendre a l'escola. Però, a part d'aprendre, els volem donar una formació íntegra en valors.

Si haguéssiu de marxar de casa vostra, què us emportaríeu? Què posaríeu en aquesta motxilla o aquesta maleta?

La família i els amics, perquè no hi ha persones iguals, cadascú és diferent i no trobaries un amic igual.

La rotllana és un lloc de trobada. Tothom hi té el seu lloc i tothom pot explicar el que necessiti explicar. És el lloc on comencen els projectes, on parlem de què estudiarem, de què farem, de què investigarem, de què he trobat jo, de què has trobat tu. És un lloc de conversa on el diàleg és molt important. Un parla, l'altre escolta.

Volem construir alumnes crítics, persones íntegres, persones amb empatia, persones autònomes. Creiem que la rotllana els ha d'afavorir personalment perquè quan surtin de l'escola puguin volar. La rotllana és com el cor de l'escola.

L'equip de mestres som una gent molt implicada, molt apassionada per la feina que fem. Ens agrada molt repensar les coses i proposar coses noves per provar. Tothom té il·lusió: "Aquest any comencem una cosa nova. Va, vinga, provem-la!".

És una passada el que fan i mai no hi ha prou paraules per agrair-ho, perquè sinó et pots trobar sol. Un equip directiu que es trobi sol ho té molt malament per tirar el seu projecte endavant.

Sempre dic que és un vaixell i que hem de remar tots, perquè si no remem tots, malament rai. L'escola concertada té l'avantatge que si hi ha un mestre que no encaixa li pots dir que no torni.

Jo crec que només cal mirar les parets de l'escola. El què hi veus costa que passi a altres escoles. Veus obres d'art. Obres d'art que formen part del projecte del dia a dia dels alumnes, però posades amb l'elegància que es mereix la feina dels nens.

Esteu preparats?

Sí!

Fem en Barbablava o...?

Jo bàsicament sóc mestra de primària i aquí vaig venir a l'escola, després vaig assumir el càrrec de direcció, però a mi m'agrada estar en contacte amb els nens.

Diu que hi havia una vegada en un país molt llunyà, molt lluny d'aquí, hi vivia un senyor molt poderós.

Aquest any he tingut l'honor d'estrenar uns laboratoris que hem muntat a l'escola i són els laboratoris de mots. M'encanta explicar contes als nens. M'encanta veure aquells ulls amb aquella espurna que els brilla quan els escolten. Veus que ningú perd el fil i que tothom està escoltant intensament. Allò parla per si sol i és impagable.

Quan véns a un centre que està treballant d'una manera tan diferent com has après, et sobta. He tingut la sort de poder treballar aquí, a l'escola, i he tornat a aprendre amb els meus alumnes, que t'ensenyen tant. I ha sigut fantàstic. Cada any tenim molts reptes i aquests reptes són els que t'esperonen a pensar què pot passar i què aprendràs. I és una brutalitat el què s'arriba a aprendre. No acabes mai.

I conte contat, ja s'ha acabat. Què, bé?

Ha sigut molt xulo!